

INCIDENȚA ANTIGENULUI HBs LA BOLNAVII CU HEPATITĂ ACUTĂ POSTTRANSFUZIONALĂ

T.Negomireanu, Ada Gârniță, L.Gârniță

Clinica de Boli Infecțioase,
Facultatea de Medicină, Craiova

În perioada 1981-1983 au fost analizate 100 de cazuri cu hepatită posttransfuzională care au reprezentat 2,59% din totalul cazurilor internate cu hepatită virală acută. Dintre acestea, la 14 bolnavi (14%) s-a depistat antigenul HBs, ca marker al hepatitei virale de tip "B". Se remarcă faptul că la 6 bolnavi (6%) s-au depistat anticorpi anti HBs pe care i-am considerat ca markeri ai unei hepatite "B" anterioare, iar actualele manifestări clinice de hepatită sunt cauzate de alt tip de virus. Cea de-a doua perioadă analizată a vizat perioada 1989-1991, când au fost interpretate ca hepatită posttransfuzională 103 cazuri, care reprezentau 4,35% din totalul hepatitelor virale acute internate în această perioadă. Această creștere a incidenței hepatitei posttransfuzionale este numai aparentă căci numărul absolut este similar, dar prima perioadă a fost o perioadă epidemică cu îmbolnăviri preponderent de tip "A", cu toate că se poate lua în considerare și o creștere a numărului de bolnavi care au necesitat transfuzii sanguine. La al doilea lot de hepatite posttransfuzionale, antigenul HBs a fost depistat la 17 dintre bolnavi (16,5%) și în nici un caz anticorpi antiHBs. Comparând incidența antigenului HBs la cele 2 loturi, constatăm o creștere nesemnificativă la cel de-al doilea lot (de la 14% la 16,5%). Acest fapt ne-ar demonstra o creștere

a hepatitei de tip "B", dar, în același timp, și o insuficiență a metodelor de depistare folosite, precum și existența altor tipuri de virus în etiologia hepatitelor posttransfuzionale. La nici unul din loturi nu s-a putut face o corelație între cantitatea de sânge primit și prezența antigenului HBs.